

**ת"פ 1047/05 - מדינת ישראל נגד ניקולאי בוליצ'ב, יליד
12.1.1980, תומר (בן רפאל) מריז'ן, יליד 31.3.1985**

בית המשפט המחוזי בחיפה

14.6.2016

ת"פ 1047-05-15 מדינת ישראל נ' ניקולאי בוליצ'ב ואח'

בפני השופט יצחק כהן, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד גבי אפרת ברזני
[פמח"פ]

נגד

1. ניקולאי בוליצ'ב
יליד 31.3.1985,
ע"י ב"כ עו"ד גבי אסתור אתנה אדרי
2. תומר (בן רפאל) מריז'ן
יליד 12.1.1980
ע"י ב"כ עו"ד אסף ברדגו

הנאשמים

גזר דין

א. הרקע

במהלך שמיית הראיות, ולאחר שנשמעו 22 עדים, הודיעו הצדדים, כי הגיעו להסדר טיעון. במסגרת הסדר הטיעון הוגש נגד הנאשמים כתוב אישום מתוקן, והנאשמים הודהו בעובדות המפורטוות בו. ככל שהדברים נוגעים לנואם מס' 1, הוסכם בין הצדדים, כי התביעה תעזור לעונש של 4 (ארבע) שנות מאסר לרצוי, בפועל, ולעומתה, הסגנoriaה תעזור לעונש של 3 שנות מאסר בלבד. ככל שהדברים נוגעים לנואם מס' 2, לא הייתה הסכמה על העונש שיוטל עליו.

ב. כתוב האישום

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין כל הזכויות שמורות

2. כתוב האישום המתווך מונה שני אישומים, ולהלן אסקור אותם בקצרה.

(א) האישום הראשון:

האישום הראשון מופנה כלפי הנאשם מס' 1. לפי אישום זה, בתאריך 29.7.2014 מכר הנאשם לסוכן משטרת 500 כדורי סם מסוכן מסוג MDMA (דמתקרא - "אקסטז"), תמורה סך 15,000 ₪.

ה הנאשם הודה בעבודות אלה, ועל כן הורשע בעבירה של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו- 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973.

(ב) האישום השני:

האישום השני מתיחס לשני הנאים. לפי אישום זה, בתאריך 23.9.2014 הנאשם מס' 1 הסכים לספק לסוכן משטרת 500 כדורי סם מסוכן מסוג MDMA. סוכן המשטרה המתין בנקודות המפגש שנקבעה, ולמקוּם הגעה מכונית, נהוגה על ידי הנאשם מס' 2. אדם נוסף אשר היה במכונית מסר לסוכן המשטרה שקיית ובה 498 כדורים של הסם המסוכן האמור, וקיבל מידו סך 15,000 ₪.

הנאים הודיעו בעבודות אלה, ועל כן הורשעו בביצוע העבירות הבאות:

(1) הנאשם מס' 1 הורשע בביצוע עבירה של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו- 19א לפקודת הסמים המסוכנים.

(2) הנאשם מס' 2 הורשע בעבירה של סיווע לסחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיפים 13 ו- 19א לפקודת הסמים המסוכנים, בצוירוף סעיפים 31 ו- 32 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ג. תסקרי המבחן

3. קודם שבאתרי ראיות הצדדים וטענותיהם לעניין העונש שיש להשיט על הנאים, הורתתי להכין תסקרי מבחן ביחס לכל אחד מהם. להלן אסקור בקצרה את תסקרי המבחן.

4. תסoir המבחן ביחס לנאים מס' 1:

עמוד 2

הנאשם מס' 1 נושא ואב לשני ילדים בני 5 שנים ושנתיים, עלה לישראל בגיל 11 מאוזבקיסטן. בתסוקיר המבחן פורטו נסיבותו האישיות של הנאשם, והנסיבות שבעתין נקלע לעולם הפלילי. הנאשם הודה בעבירות המיחסות לו גם לפני גורמי הטיפול בשירות המבחן, והבע Chrata. בעבר שירות המבחן התרשם שאין בכוונות הנאשם לבצע שינוי משמעותי בחיו, אך כוים עמדתו שונה, והדבר בא לידי ביטוי בהתנהלותו במסגרת המעצר ושיטתו הפעולה שלו עם גורמי הטיפול.

שירות המבחן ממליץ אףוא לשלב את הנאשם מס' 1 בהליך טיפול, במסגרת מאסרו, דבר אשר יפחית את הסיכון להישנות עבירות בעtid.

5. **תסוקיר המבחן ביחס לנאשם מס' 2:**

הנאשם מס' 2, יליד ישראל, גירוש ואב לשלושה ילדים גילאי 3, 8 ו- 9 שנים. בתסוקיר המבחן פורטו נסיבותו האישיות, לרבות התנהלותו בתקופת שירותו בצה"ל. עליה מתסוקיר המבחן, כי הנאשם מס' 2 גדול בנסיבות חיים מורכבות, אשר חשבו אותו לפיתויים שונים ולפיתוח קשרים עם גורמים שלויים בחברה. במהלך התקופה שוחרר הנאשם מס' 2 לחופת מעצר, והוא נתון במעצר באיזוק אלקטרוני, ולקח חלק בקבוצה טיפולית של "עצורי בית". שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מס' 2 לוקח אחריות חלקית בלבד, וכן התרשם, שהנאשם מס' 2 אינו כנה בדבריו, וכי הוא מנסה להרחיק עצמו מאחריות למשימות שנעשו עליו.

לדעת קצינת המבחן, קיימת אצל הנאשם מס' 2 נזקקות טיפולית, אך מайдך קיימת אצל הנאשם חוסר בשלות, חוסר בגרות, אימפרוביזיות "ותזזה מועטה" לאור תשעת החודשים בה היה הנאשם מס' 2 מטופל בשירות המבחן.

בסיוף לתסוקיר המבחן צינה קצינת המבחן, כי לאור הנסיבות שתוארו על ידה, לרבות קשייו של הנאשם להירגע מסנקציות פליליות שהושתו עליו בעבר, לרבות שתי תקופות מאסר (האחד בפועל והשנייה בדרך של עבודות שירות), מתקשה היא לבוא בהמלצת טיפולית בגיןו לנאשם מס' 2.

6. אצין, כי לפני שמעתי הראות לעונש וטענות באי כוח הצדדים, ביקש בא כוח הנאשם מס' 2 להורות לשירות המבחן להכין תסוקיר משלים בעניינו. לטענותו, רוב הדברים שנכתבו בתסוקיר המבחן "נסובו סביר זה שלא הצליח להשיג את הנאשם מס' 2 בטלפון". באט כוח המשימה טענה לעומת זאת, שאין מקום להורות על עriticת תסוקיר משלים, שכן התסוקיר שהוגש בעניינו הוא תסוקיר מוקף ומצפה.

לאחר ש שקלתי טענות באי כוח הצדדים לעניין זה, לא מצאתי מקום להורות על עriticת תסוקיר משלים.

אצין, כי בדוחק החלטתי להורות על עriticת تسוקיר מבחן, וראו לעניין זה ההחלטה מיום 7.2.2016 (בעמ' 123 לפרקtocול). תמים דעים אני עם באט כוח המאשימה, כי تسוקיר המבחן שנעשה בעניינו של הנאשם מס' 2 הוא تسוקיר מكيف וממצאה, ואין מקום או צורך להעסיק את שירות המבחן, העמוס לעייפה, לעסוק בעניינו של הנאשם פעם נוספת. אוסיף, כי הנאשם מס' 2, אשר ידע שעליו לשפט פעולה עם שירות המבחן, אינו יכול לטעון, כי שירות המבחן לא הצליח להשיגו בטלפון, ולהש��פתו, כדי לסייע, בראש ובראשונה לעצמו, היה עליו לדאוג לכך שניתן יהיה ליצור עמו קשר, ואף ליזום קשר שכזה בעצמו. אוסיף לעניין זה, שעל מנת להבטיח יצירת קשר עם הנאשם, פרטתי בהחלטתי הנזכרת את כל הפרטים הדרושים, הן ביחס לנายนם והן ביחס לבא כוחו.

ד. טענות הצדדים לעונש

7. בכל הנוגע לנายน מס' 1 טענה באט כוח הנאשם מס' 1, כי לאור חומרת העבירות שבביבוצעו הורשע, יש להטיל עליו עונש ברף העליון של מתחם הענישה עליו הוסכם בין הצדדים בהסדר הטיעון.

בכל הנוגע לנายน מס' 2 טענה באט כוח המאשימה, כי מתחם העונש ההולם בעניינו הוא בין 15 חודשים מאסר ועד 24 חודשים מאסר לריצוי בפועל. באט כוח המאשימה הזכירה את עברו הפלילי של הנאשם מס' 2, ואת העבודה, כי בעבר כבר הורשע בסחר ובשימוש במסמכים מסוכנים, ואף מאסר על תנאי התלי' ועומד מעליו, לא הרתיעו. כמו כן התייחסה באט כוח המאשימה לקוי אופי שליליים, שמצוינו בתסקיר המבחן.

8. באט כוח הנאשם מס' 1 ביקשה להקל עם הנאשם, באשר לטענתה אין מדובר ברצדייביט. באט כוח הנאשם מס' 1 צינה, כי הנאשם מס' 1 נקלע למצוקה כלכלית, והוא זה סוכן המשטרה שפנה אליו. באט כוח הנאשם מס' 1 הוסיפה, כי הנאשם הודה בעבירות המוחסנת לו בכתב האישום המתוקן צינה, כי הוא סובל ממחלת שהטיפול בה קשה בתנאי המאסר. עוד הוסיפה באט כוח הנאשם מס' 1, כי הנאשם מס' 1 הביע חרטה, ובבית המעצר בו הוא שוהה, הוא משתמש כתוםך ל- 8 אסירים אחרים, וזאת לאחר שהוא עצמו עבר טיפול קבוצתי במסגרת בית המעצר. באט כוח הנאשם סבורה, כי הנאשם מס' 1 מבקש לבצע שינוי באורח חייו, במיוחד לאור העבודה, כי הוא אב לשני ילדים (גילאי 5.5 ו- 1.5 שנים). לטענת באט כוח הנאשם מס' 1, מתחם העונש ההולם הוא בין 12 חודשים מאסר לריצוי בפועל ועד 36 חודשים לריצוי בפועל, ויש מקום לקיים סטייה לקויה ממתחם זה בשל שיקולי שיקום.

9. מטעם הנאשם מס' 2 העידו לפני אביו ואחותו, המנהלת סלון לתסරוקות לכילות, בו עובד הנאשם בתקופה בה הוא מצוי בחלופת מעצר. שניהם העידו על דאגתו של הנאשם לילדים, ולצורך הטיפול המוחיד לו זיקוק אחד מילדים. לדבריהם, הנאשם עבר שינוי לטובה והוא זוכה לתמיכת המשפחה.

בא כוח הנאשם מס' 2 הוסיף לדברים אלה, כי אדם נוסף שהוא מעורב באירועים המפורטים בכתב האישום כלל לא הועמד לדין, הנאשם מס' 2 כלל לא היה בראשית היעדים של סוכן המשטרה, מעשו לא תוכנו מראש וחלקו היחסי ביצוע העבירות היה קטן. לදעת בא כוח הנאשם מס' 2, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מס' 2 נע בין מספר חדש מאסר ועד שנת מאסר, ואת המאסר המותנה התלו ועומד מעלייו, מוצדק להפעיל באופן חופשי לעונש שיטול עלייו. עוד הוסיף בא כוח הנאשם מס' 2, כי הנאשם השתתף בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן, וכי הוא תומךabei החולה.

ה. העונש לנאשם מס' 1

10. הנאשם מס' 1 היה מעורב בשתי עבירות חמורות, ובסדר הטיעון הסכימו הצדדים על טווח עונשה מסוים, בין 3 ל- 4 שנות מאסר לריצוי בפועל.

חומרת העבירות מצדיקה הטלת עונש ברף הגבוה בטווח העונשה שהוסכם, ואולם הנהני מחייב להקל עם הנאשם לאור נסיבותו האישיות, והניצנים שפורטו בטיעונה של באט כוחו, העשויים ללמד על רצונו להתנקק מועלם הסמים המסתוכנים, במיוחד לאור העובדה, כי עתה הוא אב לשני ילדים.

על כן, הנהני דין את הנאשם מס' 1 ל- 40 (ארבעים) חדש מאסר לריצוי בפועל. בנוסף לכך יוטל על הנאשם עונש מאסר על תנאי.

ו. מתחם העונש ההולם לנאשם מס' 2

11. העיקרון המנחה בקביעת "מתחם העונש ההולם" הוא "עיקרון ההלימה". על פי עיקרון זה יש לקיים יחסי הולם בין חומרת המעשה, בנسبותיו, ומידת אשמו של הנאשם, מחד גיסא, ובין סוג ומידת העונש המוטל עלייו, מצדך גיסא. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב במידת הפגיעה בעיר החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, ובמידת העונשה הנהוגה בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה על ידי הנאשם. בשלב זה בית המשפט אינו מתייחס לנסיבותו האישיות של הנאשם, שכן השלב בו בית המשפט מתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם, יהיה השלב בו יבוא בית המשפט לקבוע את עונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם.

12. בסעיף 40ט' לחוק העונשין, פורטו שיקולים שונים, שאינם מהווים רשימה סגורה, שעל בית המשפט להתחשב בהם, ככל שבית המשפט סבור שהם משפיעים על חומרת המעשה ועל אשמו של הנאשם. בהתייחס לעניין שלפני, יש להביא בחשבון, בין היתר, את חומרת העבירה ואת חלקו היחסי של הנאשם מס' 2.

.13. כאמור, הנאשם מס' 2 הורשע בעבירות סיוע לסחר בסמך מסוכנים. עבירת הסחר בסמימ מוסוכנים נגזרת אף חומרת עבירת הסיוע לסחר בסמך מסוכן, ועונשו של הנאשם הוא מלחצית עונשו של המבצע העיקרי (סעיף 32 לחוק העונשין).

.14. המאבק בעבירות הסחר בסמימ מוסוכנים חייב להיות נתמך בענישה הולמת וקשה, שאמ לא כן לא תהיה למאבק זה תוחלת. גם אם העבירה העיקרי בוצעה על ידי אדם אחר, אין להתייחס בקלות לראש למשיע. גם הנאשם חייב לדעת, שהעסקה בסחר בסמימ מוסוכנים, גם אם על דרך הסיוע בלבד, יביא אותו אל בין הסורגים.

.15. לאחר ש שקלתי טענות באי כוח הצדדים, ובשים לב לחלקו הייחודי של הנאשם מס' 2 ולעונשו שהוטל על הנאשם מס' 1, הנני סבור, כי מתחם העונש ההולם בענינו של הנאשם מס' 2 הוא בין שישה חודשים מאסר בפועל ועד 12 חודשים מאסר לרצוי בפועל.

ג. סיטה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום

.16. בית המשפט רשאי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם שנקבע, מקום בו קיים סיכון לשיקומו של הנאשם. עם זאת, מקום בו מעשה העבירהomiידת אשמו של הנאשם הם בעלי חומרה יתרה, אין לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, אפילו השתקם הנאשם או שיש סיכון של ממש שישתתקם.

.17. בענינו של הנאשם מס' 2 לא מצאתי שיקולי שיקום המצדיקים סיטה ממתחם העונש ההולם. שירות המבחן, בתסaurus שהוגש, צינה קיצינת המבחן:

"התרשומותנו היא כי תומר לא מצליח לנתק עצמו מהעולם העברייני וכי הסיכון להישנות בעירות דומות בעtid גבוהה..."

קיצינת המבחן לא מצאה מקום לבוא בהמלצת טיפולית בענינו של הנאשם מס' 2, צינה כי לא מצאה חלופת ענישה במסגרת הקהילה, אשר תוכל להפחית מרמת הסיכון הגבוה הנש��ת מהתנהלותו של הנאשם מס' 2. בהקשר זה אף אצטט מדברים שה הנאשם מס' 2 אמר בבית משפט השלום קריות, בתאריך 31.3.2011. באותו יום עמד בית המשפט לגוזר את דינו של הנאשם מס' 2, שהורשע, על פי הودאותו, בעבירה של סחר בסמך מסוכן - חשש במשקל נטו של כ 95 גרם - (תיק 10-11-24752), וכן אמר הנאשם:

"... עשית טעות, אם הייתי יודע את התוצאות לא הייתי חשב על זה בחיים. אני משלם על הטעות שעשיתי מהר יקר כלפי אשתי ילדי והואורי".

העבירה נשוא כתוב האישום שלפני, נגברה על ידי הנאשם מס' 2 לאחר שכבר טעם את טעם המאסר, ובעת שמאסר על תנאי היה תלוי ועומד מעליו. בעת ביצוע העבירה נשוא כתוב האישום שלפני, הנאשם ידע מה עלולות להיות התוצאות.

18. על כן, כאמור, לא מצאת, כי יש שיקולי שייקום הצדדים סטיה ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

ח. קביעת העונש לנאשם מס' 2

19. הנאשם בן 36 שנים, גrown ואב לשלושה, אשר אחד מהם זוקק לטיפול ולתמייה מיוחדים. כמו כן תומך הנאשם באביו החולה. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה נשוא כתוב האישום היה קטן, ועובדזה זו נלקחה על ידי בחשבו עת קבעתי את מתחם העונש ההולם. כמו כן, מאז שוחרר הנאשם מס' 2 לחЛОפת מעצר (בתאריך 7.7.2015) הוטלו עליו מגבלות שונות כדי להבטיח את מטרות המעצר. לחובת הנאשם יש להביא בחשבון את עברו הפלילי, הכול מספר הרשעות בעבירות הקשורות בסמים מסוכנים, ובכללן שתי הרשעות, האחת מתאריך 22.5.2002 בעיטה נדון הנאשם ל- 6 חודשים מסר בפועל, אותן ריצה בעבודות שירות, והשנייה מתאריך 31.3.2011, בעיטה נדון הנאשם ל- 12 חודשים מסר בפועל, ועוד 12 חודשים מאסר על תנאי.

20. לאחר ש שקלתי טענות באי כוח הצדדים, ו שקלתי את כל הנסיבות הضرיקות לעניין, הנני دون את הנאשם ל- 6 חודשים מאסר, אותם יהיה עליו לרצות בפועל. בנוסף לעונש המאסר יוטל על הנאשם מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, והתנאי הוא, שבמשך 3 שנים הנאשם לא יעבור עבירות של סחר בסמים.

21. המאסר המותנה, לתקופה של 12 חודשים, שהוטל על הנאשם בתיק פ' (קריות) 24752-11-10 הוא עונש בר הפעלה. תקופת התנאי נקבעה ל- 3 שנים, והנאים שוחרר מעונש המאסר שהוטל עליו בתאריך 15.12.2011. את העבירה נשוא כתוב האישום שלפני עבר הנאשם מס' 2 בתאריך 23.9.2014, דהיינו, 22 חודשים ספורים לפני תום תקופת התנאי. בא כוח הנאשם מס' 2 עתר לכך, שתקופת התנאי מופעל בחופף. אין נסיבות מצדיקות הפעלת המאסר המותנה באופן חופף למאסר, זולת הכאב שייגרם לידי הנאשם מס' 2. על כן, החלטתי להיעתר לעתיר בא כוח הנאשם באופן חלקית, ולהורות, כי שלושה חודשים מתקופת המאסר על תנאי תרוצחה על ידי הנאשם באופן חופף.

22. אשר על כל האמור לעיל, הנני מחייב כדלקמן:

(א) ביחס לנואשם מס' 1, ניקולאי בוליצ'ב ת"ז:

(1) הנני דין את הנואשם מס' 1 ל- 52 (חמשים ושנים) חודשי מאסר, מתום 40 חודשים לריצוי בפועל, והיתר, 12 (שנים עשר) חדשים, לריצוי על תנאי, והתנאי הוא, שבסמך 3 שנים לא עברו הנואשם מס' 1 עבירה של סחר בסמים מסוכן.

(2) מתקופת המאסר שעלה הנואשם מס' 1 לריצות בפועל, על פי האמור בסעיף קטן (1) שלעיל, תנוכה התקופה בה הנואשם מס' 1 היה נתון במעצר, ותחילתה ביום 19.4.2015 ועד לתאריך גזר דין זה.

(ב) ביחס לנואשם מס' 2, תומר מריז'ן ת"ז:

(1) הנני דין את הנואשם מס' 2 ל- 14 (ארבעה עשר) חודשי מאסר, מתוכם 6 (שישה) חודשים לריצוי בפועל, והיתר, 8 (שמונה) חודשים, לריצוי על תנאי, והתנאי הוא, שבסמך 3 שנים לא עברו הנואשם מס' 2 עבירה של סחר בסמים מסוכנים.

(2) הנני מפעיל את המאסר על תנאי, בין 12 החודשים, אשר הוטל על הנואשם מס' 2 בתאריך 31.3.2011 בתיק פ' (קריות) 10-11-24752. מזמן התקופה זו, ירצה הנואשם 3 חודשים מאסר באופן חופף למאסר בפועל שהוטל עליו לפי סעיף קטן (1) שלעיל, ואת יתר התקופה, 9 (תשעה) חודשים, ירצה הנואשם מס' 2 באופן מצטבר לעונש המאסר שעלו לריצות בפועל.

(3) למען הסר ספק, על פי האמור בסעיפים קטנים (1) ו- (2) שלעיל, על הנואשם מס' 2 לריצות תקופת מאסר כוללת בת 15 (חמשה עשר) חודשים בפועל.

(4) מתקופת המאסר שעלה הנואשם מס' 2 לריצות בפועל לפי גזר דין זה, תנוכה התקופה שמיום 19.4.2015 ועד 7.7.2015, בה היה הנואשם מס' 2 נתון במעצר במתќן קליאה.

(5) הנואשם מס' 2 יתיצב לריצוי מאסרו בתאריך 17.7.2016, עד השעה 10:00, בבית המעצר קישון, אלא אם שירות בית הסוהר יורה לו להתייצב במקום אחר, כשברטשו תעוזת זהות או

דרךן. הנאשם מס' 2 יתאמם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחן
ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ניתן היום, ח' סיון תשע"ו, 14 יוני 2016, והודיע בפורמל.

והודיע לצדדים, כי הם זכאים לעערר על פסק הדין בתוך 45 ימים מהיום, לפני בית המשפט העליון,
בירושלים.

**יצחק כהן, שופט
סגן נשיא**